

Η Κοίμηση της Αγίας Άννης

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

«Η Αγία Άννα, η γιαγιά κατά σάρκα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ήταν από τη φυλή του Λευί, κόρη του ιερέα Ματθάν και της γυναίκας του Μαρίας. Ο Ματθάν ιεράτευε επί της βασιλείας Κλεοπάτρας και Σαπώρου ή Σαβωρίου, βασιλιά των Περσών, και της βασιλείας Ηρώδου του Αντιπάτρου. Ο Ματθάν είχε τρεις κόρες, τη Μαρία, τη Σοβή και την Άννα. Παντρεύτηκε η πρώτη στη Βηθλεέμ και γέννησε τη Σαλώμη, τη μαία. Παντρεύτηκε η δεύτερη, κι αυτή στη Βηθλεέμ, και γέννησε την Ελισάβετ (τη μητέρα του Ιωάννη του Προδρόμου).

Παντρεύτηκε δε και η Τρίτη, η Άννα, στη γη της Γαλιλαίας, και γέννησε Μαρία τη Θεοτόκο, που σημαίνει ότι η Σαλώμη, η Ελισάβετ και η αγία Μαρία η Θεοτόκος, ήσαν κόρες τριών αδελφών και μεταξύ τους πρωτεξαδέλφες. Αυτή λοιπόν η Άννα, αφού γέννησε τη σωτηρία όλου του κόσμου, την Παναγία, και την απογαλάκτισε, την ανάθεσε στον Ναό, ως άμωμο δώρο στον παντοκράτορα Θεό, και έζησε το υπόλοιπο της ζωής της, μέχρις ότου εξεδήμησε εν ειρήνη προς τον Κύριο, με νηστείες και ευεργεσίες προς αυτούς που είχαν ανάγκη. Τελείται δε η αυτής Σύναξις εν τω Δευτέρω».

Όλη η ακολουθία της ημέρας, εσπερινού και όρθρου, υπέρλαμπρη και φωτοφόρος, είναι γεμάτη από ωραιότατα εγκώμια προς την Αγία Άννα, στα οποία καλείται να μετάσχει «εν κυμβάλοις ψαλμικούς», κατά το δοξαστικό των αποστίχων του εσπερινού, «Πάσα η κτίσις». «Μετ' εγκωμίων εκτελείται η ένδοξος μνήμη σου... Άννα θεόκλητε». Ο εγκωμιασμός όμως δεν είναι μόνον για την αγία Άννα. Μετέχει σ' αυτόν και ο σύζυγός της, ο δίκαιος Ιωακείμ, γιατί αυτός είναι, κατά κάποιο τρόπο, ο ήλιος, που ενώθηκε με τη σελήνη, την αγία Άννα, για να προέλθει η ακτίνα της Παρθενίας, η Παναγία Μαριάμ, η κόρη τους. «Ήλιος ώσπερ τη σελήνη τη Άννη ενούμενος, ο κλεινός Ιωακείμ, της παρθενίας ακτίνα γεννά».

«Ω, μακαρία δυάς, υμείς πάντων γεννητόρων υπερήρθητε...» Μακάρια δυάδα, που ξεπεράσατε όλους τους γονείς. Αιτία βεβαίως για τον πλούτο των εγκωμίων είναι αυτό που ο καθένας κατανοεί: από τον Ιωακείμ και την Άννα, γεννήθηκε η Παναγία, η οποία έφερε στον κόσμο, μέσα στο βάθος του σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία αυτού, τον ίδιο τον Θεό εν σαρκί, τον Κύριο Ιησού Χριστό. «Δια της Παναγίας, της Θεότητος αυγή επέλαμψε». Με την Παναγία έλαμψε στον κόσμο το φως της Θεότητος. Και βεβαίως έτσι τιμώνται ο παππούς και η γιαγιά κατά σάρκα του Κυρίου μας. «Μνήμην τελούντες Δικαίων, των Προπατόρων Χριστού...».

Η αιτιολόγηση αυτή της φωτοφόρου εορτής της Κοιμήσεως της αγίας Άννης δεν συνιστά μία απλή αναφορά της όλης εορτής. Αποτελεί το κέντρο, την αδιάκοπα ανακυκλούμενη έννοια, τόσο που θα έλεγε κανείς ότι όλη η ακολουθία δεν κάνει τίποτε άλλο, από το να προβάλλει τον ερχομό του Χριστού διά της Παναγίας Μητέρας Του, και αυτό να το παρουσιάζει με διαφορετικές λέξεις και πολλαπλά λογοτεχνικά σχήματα, με εικόνες και με προτυπώσεις ακόμη από την Παλαιά Διαθήκη. Σαν να έχουμε το πολυτιμότερο διαμάντι στον κόσμο, και να το προβάλλουμε με όλων των ειδών τα φώτα και τους χρωματισμούς. «Οι εξ ακάρπων λαγόνων, ράβδον αγίαν την Θεοτόκον βλαστήσαντες, εξ ης η σωτηρία τω κόσμω ανέτειλε, Χριστός ο Θεός». «Της μητρός του Δεσπότου και Ποιητού, μήτηρ γέγονας Άννα πανευκλεής...»

Έτσι η κοίμηση της αγίας Άννης, και μαζί με αυτήν του αγίου Ιωακείμ, λειτουργεί παραπεμπτικά και αναγωγικά: δι' αυτών τιμάται και εγκωμιάζεται ο Κύριος Ιησούς Χριστός. «Μνήμην Δικαίων τελούντες, σε ανυμνούμεν, Χριστέ». Κι είναι φυσικό: αν ένας άνθρωπος έχει κάποια αξία είναι γιατί ο ίδιος ο Θεός τον έχει χαριτώσει και τον έχει υπερυψώσει. Κι αν αυτό ισχύει για όλους τους αγίους, πόσο μάλλον για τους κατά σάρκα προπάτορές Του, τον παππού Του και τη γιαγιά Του;

Η τιμή ασφαλώς για την αγία Άννα και τον άγιο Ιωακείμ δεν είναι μία εύνοια του Θεού χωρίς λόγο. Για να χαριτωθούν με αυτόν τον τρόπο - να γεννήσουν το καλύτερο άνθος της ανθρωπότητας, την Παναγία Θεοτόκο - συνήργησαν και οι ίδιοι, με την αγιασμένη ζωή τους, γεγονός που προβάλλει εξίσου πολλαπλώς η ακολουθία της ημέρας. «...Η νοητή χελιδών (η Άννα)...αμέμπτως εν σωφροσύνη βιωσαμένη καλώς». Με σωφροσύνη και με άμεμπτο τρόπο έζησε η αγία Άννα. «Τας νόμου εντολάς, θεαρέστως τηρούσα, μητέρας Ισραήλ, υπερήρας απάσας...αγιόλεκτε Άννα, προμήτορ Κυρίου». Τήρησες τις εντολές του νόμου του Θεού, με θεάρεστο τρόπο, αγιόλεκτε Άννα, και ξεπέρασες όλες τις μητέρες του Ισραήλ.

Με την προϋπόθεση αυτή, να τηρεί δηλαδή πάντοτε το θέλημα του Θεού, αναδείχτηκε η Άννα σ' αυτό το υψηλό σημείο, να γίνει Μητέρα της Μητέρας του Θεού, γι' αυτό και οι ύμνοι στη συνέχεια δεν παύουν να μιλούν για το τελικό αποτέλεσμα: να μετατεθεί στους κόλπους του Θεού και να είναι συνόμιλος των αγγέλων. Ο Χριστός «σε μεταθέμενος προς τα επουράνια, μετά δόξης, Άννα ένδοξε». «Σήμερον εκ της προσκαίρου μεταστάσα ζωής, εν τοις επουρανίοις μετά χαράς την πορείαν ποιουμένη αγάλλεται». Το ένδοξο τέλος της αγίας Άννης, τηρουμένων των αναλογιών, περιμένει βεβαίως και εμάς, εφόσον αγωνιζόμαστε στη ζωή αυτή να τηρούμε τις άγιες εντολές του Χριστού. Ο Θεός μας, μη ξεχνάμε, δεν είναι προσωπολήπτης.

Πηγή: π. Γ. Δορμπαράκης (<http://pgdorbas.blogspot.gr/>)